

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 605/2019
26.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара у продуженом трајању из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адв. Боривоја Боровића и Марине Ивеља, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу 81К 694/16 од 23.02.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 481/18 од 22.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 26.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адв. Боривоја Боровића и Марине Ивеља, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу 81К 694/16 од 23.02.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 481/18 од 22.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу 81К 694/16 од 23.02.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела превара у продуженом трајању из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци уз урачунавање времена проведеног у притвору од 10.06.2016. године до 05.10.2016. године као и време на издржавању мере забране напуштања стана од 13.10.2016. до 10.03.2017. године и на споредну новчану казну у износу од 250.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 60 дана по правноснажности пресуде, а уколико исту не буде платио у остављеном року суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Окривљени је обавезан и да сноси трошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем и обавезан на плаћање паушала у износу од 20.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 481/18 од 22.01.2019. године, одбијена је као неоснована заједничка жалба бранилаца окривљеног АА а пресуда Основног суда у Пожаревцу 81К 694/16 од 23.02.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда браниоци окривљеног АА, адв. Боривоје Боровић и Марина Ивеља, поднели су захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или пак исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адв. Боривоја Боровића и Марине Ивеља, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепену и поступку пред апелационим судом.

Браниоци окривљеног АА, у поднетом захтеву за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП само формално као разлог подношења захтева означавају повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, тј. да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити. Међутим, у образложењу наведеног захтева, се наводи да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање у погледу постојања преварне намере код окривљеног, јер не постоји лажно приказивање чињеница од стране окривљеног и наводног довођења у заблуду оштећених, како се то наводи у побијаним пресудама, јер су оштећени били упознати са садржином уговора, те потписивањем истог са окривљеним прихватили обавезу да поступе по одредбама тог уговора, па између осталог и да уплате додатне трошкове настале у процесу набавке и увоза предметних возила и приколице.

Изнетим наводима, по налажењу Врховног касационог суда, браниоци окривљеног АА, оспоравају чињенично стање утврђено у правноснажним пресудама и указују на погрешну оцену изведених доказа.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима које у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажним пресудама, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев оценио као недозвољен.

Такође захтевом за заштиту законитости се указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку, при чему се не конкретизује у чему се ова повреда састоји, већ се у образложењу захтева оспорава оцена суда околности које су од утицаја на одмеравање врсте и висине кривичне санкције, истицањем да су првостепени и другостепени суд, приликом одмеравања казне пропустили да цене као олакшавајућу околност чињеницу да је окривљени АА непосредно и преко брата исплатио у целости све уплаћене износе оштећенима.

Како су, дакле, браниоци окривљеног у поднетом захтеву само формално означили повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено, док у суштини захтевом оспоравају чињенице које су у конкретном случају биле од утицаја на одлуку о врсти и висини кривичне санкције, на који начин, по оцени овог суда, правноснажне пресуде побијају због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, а из ког разлога, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и браниоцу окривљеног.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев бранилаца окривљеног АА, адв. Боривоја Боровића и Марине Ивела, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник,
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић